

чешъ на праведныатъ судъ, „Се азъ и
дѣтн, яже ми даде Богъ.“

XXI.

ДА ИЗБѢГАВАШЪ ОТЪ СУМНИТЕЛ- НОСТЬТѢ.

Сумнителността е големо зло, отъ която произхожда неустроенето и несогласието между мѫжатъ и жената; защото нищо друго не увреждава и смущава добродѣтелна жена, колкото неправедното подозрение и сумнителното докараванѣ на мѫжатъ, които чинатъ жената да преступа границите на благопристойностъ. Това подозрение нищо друго не е, но само мучителна болесть, която разорява на жената душевното спокойствіе, помръжчава їй лицето и ѝ лишава отъ сичките сладости. съ единѣ речь, то е гробатъ на любовътъ, който поглъща человѣческото блаженство. Мѫжъ, който ся докарва студено съ ступанкѫтъ си, грѣши противу Бога, защото не исполнява должностите си, па освенъ това, губи си и времето въ неполезни иѣща. Жена, която има тѣкѫвъ мѫжъ, нетреба да ся коси, я